

Nr 69

Utlåtande i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående vissa anslag för militärmusiken under budgetåret 1962/63 m. m. jämte i ämnet väckta motioner.

(1:a avd.)

Sedan Kungl. Maj:t i propositionen nr 1 (bilaga 6, punkt 144) föreslagit riksdagen att, i avvidan på särskild proposition i ämnet, för budgetåret 1962/63 beräkna till Militärmusiken: Avlöningar ett förslagsanslag av 10 000 000 kr. och till Militärmusiken: Reseersättningar m. m. ett förslagsanslag av 475 000 kr., har Kungl. Maj:t i propositionen nr 55, under åberopande av bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över försvarsärenden för den 9 februari 1962, föreslagit riksdagen att dels godkänna att försvarets musikorganisation utformas i enlighet med de riktlinjer som av departementschefen angivits i nämnda statsrådsprotokoll, dels bemyndiga Kungl. Maj:t att vidtaga de ändringar i personalförteckningen för militärmusiken som föranledes av vad departementschefen föreslagit i samma statsrådsprotokoll, dels godkänna av departementschefen förordad avlöningsstat för militärmusiken, att tillämpas tills vidare från och med budgetåret 1962/63, dels till Militärmusiken: Avlöningar för nämnda budgetår anvisa ett förslagsanslag av 10 700 000 kr., dels ock till Militärmusiken: Reseersättningar m. m. för samma budgetår anvisa ett förslagsanslag av 475 000 kr.

I detta sammanhang har utskottet till behandling förehäft

dels två likalydande motioner, väckta den ena inom första kammaren av herr *Carl Albert Anderson m. fl.* (I: 559) och den andra inom andra kammaren av herr *Björkman m. fl.* (II: 672), i vilka hemställts, att riksdagen måtte avslå den del av Kungl. Maj:ts proposition, som avser reduktion av antalet musiker vid första militärmusikkåren i Stockholm,

dels två likalydande motioner, väckta den ena inom första kammaren av herr *Widén* (I: 561) och den andra inom andra kammaren av herrar *Hamrin* i Jönköping och *Nelander* (II: 673), i vilka hemställts, att riksdagen i samband med behandlingen av Kungl. Maj:ts proposition nr 55 måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla om utredning om utbyggnad av de militära musikkårens resurser, så att de beredes möjligheter att utföra symfonisk orkestermusik,

dels två likalydande motioner, väckta den ena inom första kammaren av herr *Torsten Andersson m. fl.* (I: 560) och den andra inom andra kam-

2 — Bihang till riksdagens protokoll 1962. 6 saml. Nr 67—69

maren av herr *Magnusson* i Borås *m. fl.* (II: 674), i vilka hemställts, att riksdagen vid behandlingen av propositionen nr 55 måtte medge dels inrättande av musikförvaltarbeställningar enligt propositionen, med den ändringen att beställningarna må besättas efter tjänsteställningslista utan direkt bindning till musikkåreerna i enlighet med vad i motionerna anförts, dels ock att befattningshavare, som icke uppnått förvaltarbeställning, vid 55 års ålder må uppflyttas i lönegrad motsvarande den som gäller för förvaltarbeställning i enlighet med vad i motionerna anförts,

dels ock en inom andra kammaren av herrar *Nyberg* och *Jönsson* i Inge-marsgården väckt motion (II: 675), vari hemställts, att riksdagen måtte dels avslå Kungl. Maj:ts proposition nr 55 i vad den avser inrättande av förvaltarbeställningar, dels avslå Kungl. Maj:ts proposition i vad den avser höjning av musikpersonalens pensionsålder från 55 till 60 år, dels ock i skrivelse till Kungl. Maj:t begära utredning angående valfri pensionsålder mellan 55 och 60 år för personal vid de militära musikkåreerna.

Beträffande de skäl, motionärerna anförts till stöd för sina yrkanden, hänvisas till motionerna II: 672, II: 673, II: 674 och II: 675.

Vid 1956 års riksdag beslöts en genomgripande omorganisation av militärmusiken. Väsentliga förbättringar i organisationen genomfördes. Sålunda moderniserades musikkåreernas stämbesättning med nya instrumenttyper. Personalens befodringsförhållanden förbättrades genom att antalet underofficersbeställningar ökades. Ekonomiskt utrymme för dessa förbättringar erhöles genom att antalet musikkårer minskades från 43 till 26. Organisationen utformades i stor utsträckning med hänsyn till det civila musiklivets intressen. Bland annat föranledde hänsynstagande till civila önskemål, att antalet kårer kom att bli det dubbla i förhållande till vad som ansetts erforderligt för att tillgodose militära behov.

Med hänsyn främst till beslutade rationaliseringar i krigsmaktens organisation och vikten av att tillvarata besparingsmöjligheter aktualiserades år 1960 frågan om indragning av ytterligare musikkårer, nämligen de i Jönköping och Västerås samt en av de tre kåreerna i Stockholm. Konsekvenserna för det civila musiklivet av en indragning av förstnämnda två kårer bedömdes emellertid bli så allvarliga att något förslag härom icke framlades. Där- emot beslöts att en musikkår i Stockholm skulle indragas. Vidare förutsattes, att undersökning skulle göras rörande möjligheterna att utan kårindragning begränsa det totala antalet militärmusiker.

I propositionen har redovisats resultatet av en av organisationsnämnden för militärmusiken i förevarande hänseende gjord utredning. Efter att ha redogjort för olika alternativ att minska nuvarande kårnumerär (24 man) har nämnden uttalat, att varje ytterligare minskning av numerären skulle medföra allvarliga konsekvenser för landets musikliv. Att avsevärda nackdelar är förknippade med en reducering av de nuvarande 24-mannakåreerna

har också understrukits av remissmyndigheterna. Organisationsnämnden och vissa remissinstanser har uttalat att en eventuell reducering av musikorganisationen i första hand bör ske genom kårindragning. Musikaliska akademins styrelse, SOR och statskontoret har däremot ansett att det i nämndens utredning såsom 1 a betecknade reduceringsalternativet (kårer om 23 man) bör ifrågakomma, därest besparingar skall göras i musikorganisationen. Styrelsen för musikaliska akademien har emellertid uttalat, att endast kårindragning kan komma ifråga om besparingen måste göras större än enligt förenämnda alternativ.

För egen del anser departementschefen sig alltjämt icke böra föreslå att någon ytterligare musikkår indrages. Hänsyn till det civila musiklivet talar för att nuvarande antal kårer bibehålles. Endast mera betydande organisationsändringar inom krigsmakten i övrigt bör därför få återverka på antalet kårer. Departementschefen anser också att en minskning av nuvarande musikkår av typ II såvitt möjligt bör undvikas. Det synes däremot icke innebära nämnvärda olägenheter att i musikorganisationen enbart ha musikkårer av nyssnämnda typ. Med hänsyn härtill föreslår departementschefen, att den till Svea livgarde (I 1) förlagda första militärmusikkåren i Stockholm minskas från 37 man till samma omfattning som övriga kårer. Musikorganisationen kommer härvid att omfatta 25 kårer envar med 24 man för stämbesättningen. Då det i representativa sammanhang i Stockholm i många fall synes önskvärt med en större kår, räknar departementschefen liksom organisationsnämnden gjort enligt vissa organisationsalternativ med att de båda stockholmskårerorna samverkar. För att underlätta denna samverkan och då den nu till Skeppsholmen förlagda andra militärmusikkåren i Stockholm i allt fall måste förflyttas inom några år bör båda stockholmskårerorna anslutas till I 1. Enligt vad departementschefen inhämtat är där tillgängliga lokaler av sådan storlek att plats kan beredas för två kårer. Det förutsättes få ankomma på chefen för armén och fortifikationsförvaltningen att ytterligare utreda lokalfrågan, därvid hänsyn även bör tas till lokalbehov för personal under utbildning till underofficer.

Vid bifall till den av departementschefen föreslagna organisationsförändringen kan antalet beställningar för underofficerare och furirer vid militärmusiken minskas från 613 till 600. Med hänsyn till föreliggande vakanser kan minskningen ske redan från och med nästa budgetår. Departementschefen förutsätter härvid att den år 1960 tillskapade särskilda staten för vissa underofficerare och furirer bibehålles.

Organisationsnämnden och vissa remissinstanser har starkt understrukt nödvändigheten av att förbättra befodringsförhållandena för militärmusikens underofficerare och furirer. Nämndens förslag att inrätta alternativa beställningar för musikunderofficerare och musikfurirer kan departementschefen icke tillstyrka. I stället räknar departementschefen med att högre underofficersbeställningar tillkommer i utbyte mot lägre dylika be-

2* — *Bihang till riksdagens protokoll 1962. 6 saml. Nr 67—69*

ställningar och furirsbeställningar. För effektivisering av utbildningen vid musikkårerna synes det lämpligt att vid varje kår tre underofficerare biträder musikdirektören med ledningen av utbildningsarbetet genom att under musikdirektören svara för viss del av utbildningen (exempelvis marschexercis och stråkinstrumentutbildning). För ifrågavarande arbetsuppgifter bör avses musikförvaltare i Ao 15. Till musikförvaltare bör befordras musikfanjunkare som är väl skickad att svara för en solostämman (första stämman) i militärkår eller orkester samt visat sig ha god pedagogisk förmåga.

Beträffande musikdirektörspersonalen föreslår departementschefen följande. Beställningen för inspektör för militärmusiken bör uppflyttas från Ao 24 till Ao 26. I det föregående har departementschefen räknat med att musikkårerna i Stockholm skall samverka i viss utsträckning. Det synes lämpligt att musikdirektören vid den ena av dessa kårer åläggas att i första hand svara för den verksamhet som avser de sammanslagna kårerna. Denne musikdirektör, som i någon utsträckning även torde kunna biträda militärmusikinspektören med underofficersutbildningen m. m., bör placeras i lönegrad Ao 24. För de övriga 24 musikdirektörerna bör liksom nu avses beställningar för alternativt musikdirektör av 1. graden i Ao 21 eller musikdirektör av 2. graden i Ao 17/15. Av beställningarna bör 16 mot nu högst 12 vara placerade i den högre lönegraden.

Frågan om höjning av musikpersonalens pensionsålder till 60 år har aktualiserats vid behandlingen av förevarande ärende. Chefen för armén har därvid under hand framhållit att skäl talar för att en dylik höjning av pensionsåldern skulle ofördelaktigt påverka militärmusikernas tjänstbarhet. Höjningen anses också innebära, att militärmusikkårerna icke blir i stånd att utföra musik som fyller militära krav. Enligt departementschefen torde dock tjänstgöringsförhållandena icke utgöra hinder mot att pensionsåldern för militärmusikerna bättre anslutes till vad som gäller för musikpersonal vid statsunderstödda orkestrar. Departementschefen föreslår därför, att pensionsåldern för personalen vid militärmusiken höjes från 55 till 60 år

Beställning	Nuläge	Förslag
Inspektör för militärmusiken Ao 26.....	—	1
Inspektör för militärmusiken Ao 24.....	1	—
Musikdirektör av 1. graden Ao 24.....	—	1
Musikdirektör av 1. graden Ao 21.....	1	16
Musikdirektör av 1. el. 2. graden Ao 21 el. Ao 17/15	¹⁾ 24	—
Musikdirektör av 2. graden Ao 17/15.....	—	8
Musikförvaltare Ao 15.....	—	75
Musikfanjunkare Ao 13.....	211	290
Musiksergeant Ao 11.....	204	135
Musikfurir Ae 8/7.....	198	100
Summa	639	626

¹⁾ Varav högst 12 i Ao 21.

i anslutning till genomförandet av föreslagna förändringar beträffande staternas sammansättning.

Av departementschefen i det föregående framförda förslag innebär på s. 20 angivna förändringar i militärmusikens personalorganisation.

Med hänsyn till bland annat det förhållandet att musikunderofficersutbildningen kunnat påbörjas först under innevarande budgetår bör musikfurir som efter 9 års sammanlagd anställningstid icke erhållit sergeantsbeställning kunna erhålla personligt vikariatslöneförordnande såsom vid uppehållande av dylik beställning. Förordnandet bör under förutsättning av lämplighet erhållas vare sig orsaken till utebliven befordran beror på att beställning saknas eller att vederbörande icke hunnit genomgå underofficersutbildningen. Såsom nämnden uttalat bör sergeantsbeställning erhållas endast av den som med godkännande vitsord genomgått föreskriven utbildning. Departementschefen förutsätter slutligen att musiksergeantsbeställning, som icke kan besättas med därtill kompetent person, tillfälligt får ersättas med beställning för musikfurir.

Organisationsnämndens förslag att inrätta en arvodesbefattning i A: 17 för pensionerad underofficer, avsedd såsom expeditionsunderofficer hos militärmusikinspektören, kan departementschefen biträda.

Enligt gällande organisation får rekryteringspersonalen uppgå till högst 76 musikaspiranter i Af 5/4 och högst 51 musikelever. Med den föreslagna personaluppsättningen kan denna personal avsevärt reduceras. Det synes emellertid lämpligt, att Kungl. Maj:t med hänsyn till rekryteringsbehovet årligen fastställer det högsta antal aspiranter och elever som får finnas. Departementschefen utgår från att rekryteringen, som varit inställd ett par år, återupptages under nästa budgetår. Vid anslagsberäkningen utgår departementschefen från att rekryteringspersonalen för budgetåret 1962/63 utgöres av högst 25 musikelever. Ur utbildningssynpunkt bör rekrytering som regel och i mån av behov ske en gång årligen. Med hänsyn till önskvärdheten av att musikkåren har fastställd personaluppsättning torde det vara lämpligt att antalet aspiranter vid den tidpunkt då aspirantutbildningen är avslutad något överskrider antalet vid samma tidpunkt lediga furirsbeställningar. Departementschefen finner det emellertid rimligt att aspirant som är kvalificerad för furirsbefordran men icke kan erhålla extra ordinarie furirsbeställning på grund av att ledig sådan icke finnes skall kunna förordnas till extra musikfurir.

Efter överläggningar mellan företrädare för civil- och försvarsdepartementen, å ena sidan, samt vederbörande personalorganisationer, å andra sidan, har företrädarna för personalorganisationerna förklarat sig godtaga de i det föregående framlagda förslagen rörande förändringar i personalstaterna, höjning av pensionsåldern och personliga vikariatslöneförordnanden.

Den föreslagna reduceringen av första militärmusikkåren i Stockholm bör verkställas under budgetåret 1962/63. Det synes lämpligt att detta sker

under ledning av organisationsnämnden för militärmusiken. Övertalig personal bör flyttas till kårer där vakanser föreligger. Vid fråga om förflyttning bör personalen vid de båda stockholmskårerne behandlas lika.

Den föreslagna minskningen av musikorganisationens personal kan på längre sikt beräknas medföra en kostnadsbesparing av cirka 200 000 kr. enligt nuvarande löneläge. Å andra sidan innebär den förändrade statfördelningen ökade kostnader om i runt tal 600 000 kr. Denna ökning av lönekostnaderna sammanhänger till någon del med höjningen av pensionsåldern. Pensionsåldershöjningen torde emellertid på längre sikt innebära en minskning av statens pensionskostnader med cirka 1 000 000 kr. årligen. De berörda förändringarna kan alltså för statsverket sägas innebära en kostnadsminskning av storleksordningen (200 000—600 000 + 1 000 000 =) 600 000 kr. Från och med budgetåret 1963/64 medför förslaget om personliga vikariatslöneförordnanden dock under ett antal år framöver en viss kostnadsökning utöver vad ändringarna i statfördelningen innebär.

Departementschefen anmäler i förevarande sammanhang uppkommen fråga om särskild ekiperingsersättning till viss musikpersonal. I propositionen 1960: 110 uttalades i anslutning till förslag om införande av en för försvaret gemensam musikorganisation, att personalen i denna organisation borde ha enhetlig uniform. Vidare ansågs att det borde få ankomma på Kungl. Maj:t att besluta i denna fråga. Riksdagen, som godkände den föreslagna organisationsändringen, lämnade nämnda uttalande utan erinran. Kungl. Maj:t har sedermera fastställt arméns nya uniform (m/60) som uniform för personal tillhörande militärmusiken samt föreskrivit, att denna uniform skall bäras från och med den 1 oktober 1962. Kungl. Maj:t har vidare föreskrivit, att två uniformsomgångar (inklusive kappa) skall utgöra obligatoriska persedlar för musikpersonalen. Försvarets civilförvaltning har den 29 december 1961 föreslagit att militärmusiker med anledning av införandet av ny musikuniform tillerkännes en ersättning av omkring 850 kr.

Det synes ofrånkomligt att övergång till ny uniform sker i ett sammanhang för personal tillhörande militärmusiken. Med hänsyn härtill anser departementschefen det skäligt att personal vid militärmusiken som är skyldig att inneha tjänstedräkt enligt Kungl. Maj:ts närmare bestämmande skall kunna tillerkännas ersättning med ett belopp av 850 kr. Kostnaderna härför, som torde kunna beräknas till cirka 350 000 kr., bör föranleda uppräkning av militärmusikens avlöningsanslag för nästa budgetår. Därest riksdagen inte har något att erinra häremot bör dock utbetalning av ifrågasvarande ersättningar få påbörjas redan under innevarande budgetår.

Med hänsynstagande till i det föregående framförda förslag och utgående från anslagsbelastningen hittills under innevarande budgetår beräknas anslaget Militärmusiken: Avlöningar för budgetåret 1962/63 till 10 700 000 kr., innebärande en höjning med 400 000 kr. Anslaget till reseersättningar m. m. bör, då antalet elever vid musikhögskolan torde bli högre än civilför-

valtningen räknat med, höjas med 155 000 kr. och således uppföras med (320 000 + 155 000 =) 475 000 kr.

Utskottet vill erinra om att vid 1956 års riksdag militärmusiken var föremål för en genomgripande omorganisation. Antalet kårtyper i den då beslutade organisationen bestämdes till två, typ I och typ II, omfattande den förra 37 och den senare 24 man för stämbesättningen. Genom denna stämbesättning erhöles en såväl kvantitativ som kvalitativ förstärkning. Samtidigt förbättrades personalens befordringsförhållanden. Förbättringarna möjliggjordes ekonomiskt genom att antalet musikkårer minskades från 43 till 26.

Genom beslut av 1960 års riksdag vidtogos vissa ändringar i förenämnda musikorganisation. Sålunda tillkom då en för försvaret gemensam musikorganisation, militärmusiken. Vidare indrogs den till Svea flygflottilj förlagda musikkåren. Pensionsåldern för militärmusikens underofficerare, som då var 50 år vid armé- och flygmusiken och 55 år vid marinmusiken, bestämdes till 55 år.

Vid behandlingen år 1960 av försvarets musikorganisation ifrågasattes med hänsyn till förbandsindragningar och av besparingsskäl indragning av musikkårerna i Västerås och Jönköping. Konsekvenserna för det civila musiklivet av indragning av dessa kårer bedömdes emellertid bli så allvarliga, att något förslag härom ej framlades. Däremot förutsattes att en undersökning skulle göras rörande möjligheterna att utan kårindragning begränsa det totala antalet militärmusiker. Med anledning härav verkställd utredning i ämnet har Kungl. Maj:t i föreliggande proposition framlagt vissa förslag till förändringar i personalstaterna m. m.

I Stockholm finnas två militärmusikkårer, nämligen första militärmusikkåren och andra militärmusikkåren, den förra av typ I, förlagd till Svea livgarde, och den senare av typ II, förlagd till Skeppsholmen. Enligt det föreliggande förslaget skall första militärmusikkåren minskas från 37 till 24 man för stämbesättningen.

Den av 1956 års riksdag beslutade omorganisationen av militärmusiken innebar, såsom ovan nämnts, en kvantitativ förstärkning av stämbesättningen inom musikkårerna. I sammanhanget erinrades om de enskilda militärmusikernas betydelsefulla insatser i landets allmänna musikliv.

I skrivelser från kungliga teatern och Konsertföreningen i Stockholm har understrukits de betänkliga konsekvenser, som ett genomförande av den föreslagna minskningen av första militärmusikkåren i Stockholm skulle medföra. Därvid har bl. a. framhållits, att av kungliga hovkapellets nu anställda 37 blåsare 20 helt utbildats vid första militärmusikkåren och ytterligare 7 delvis fått sin utbildning där ävensom att nämnda institutioner liksom Sveriges Radio i hög grad äro beroende av medverkan från militärmusikerna vid uppförande av vissa musikaliska verk, vid inträffande sjukdomsfall m. m. Den alltmer kännbara bristen på fullt kvalificerade blåsarmusiker

skulle, därest den militärmusikaliska representationen komme att minska, ytterligare öka nämnda svårigheter för det civila musiklivet. Det kan i sammanhanget nämnas, att majoriteten av musikkårens befattningshavare vid sidan av sitt ordinarie arbete utnyttjas som lärare i musikskolor, som ledare för amatörmusikorkestrar m. m.

Departementschefen har i sitt förslag räknat med en samverkan mellan de båda stockholmskårerna vid utförande av musik i mera representativa sammanhang. Utskottet anser att lämpligheten av ett dylikt arrangemang kan ifrågasättas. Om kårerna skulle nödgas ömsom arbeta var för sig, ömsom fungera sammanslagna, kan en samordnad planläggning av verksamheten vara svår att åstadkomma. Ett system med alternerande dirigenter kan också medföra vissa svårigheter.

Det kan enligt utskottets mening ifrågasättas, om icke en sammanslagning av de båda stockholmskårerna skulle innebära en lämpligare lösning än vad som föreslagits i propositionen. Utskottet kan därför icke godtaga Kungl. Maj:ts förslag i här berörda del. Förslaget bör av Kungl. Maj:t tagas under förnyad prövning. Vid bedömandet av stämbesättningen för militärmusiken i Stockholm bör hänsyn tagas till vad i det föregående anförts rörande musiklivet i huvudstaden.

Den av Kungl. Maj:t föreslagna indragningen av 13 beställningar för underofficer och furir bör alltså icke genomföras under nästa budgetår. Det torde få ankomma på Kungl. Maj:t att fördela dessa beställningar på olika beställningskategorier i huvudsaklig överensstämmelse med de principer, enligt vilka den av Kungl. Maj:t förordade personalstaten avses skola uppbyggas.

Med hänsyn till föreliggande vakanser torde ett bibehållande av nuvarande antal beställningar icke påkalla någon uppräknig av anslaget för nästa budgetår.

Yrkandet i motionerna I: 559 och II: 672 torde bli tillgodosett genom vad utskottet sålunda anför och föreslagit.

I motionerna I: 561 och II: 673 har yrkats utbyggnad av de militära musik-kårernas resurser, så att möjligheter beredas dem att utföra symfonisk orkestermusik. Utskottet vill härvid erinra om att organisationsnämnden för militärmusiken framfört den uppfattningen, att de militära musik-kårerna böra kunna utföra, förutom god tjänstemusik, god underhållningsmusik samt dans- och schlagermusik. Däremot har det ej ansetts möjligt att kräva att kårerna skola kunna framföra musik av symfonisk karaktär. Med hänsyn härtill och då en utökning av arbetsuppgifterna i sådant avseende skulle, såsom i motionerna också antytts, komma att medföra ökade kostnader för statsverket, avstyrker utskottet motionerna i fråga.

Enligt Kungl. Maj:ts föreliggande förslag skola vissa förändringar vidtagas beträffande militärmusikens personalstater, innebärande förbättrade befodringsförhållanden; sålunda föreslås bl. a. nyrättande av 75 högre

underofficersbeställningar, musikförvaltare i Ao 15, i utbyte mot lägre dylika beställningar och furirsbeställningar. Samtidigt förutsättes, att pensionsåldern för den militära musikpersonalen höjes från 55 till 60 år.

Ifrågavarande musikförvaltare avses skola till ett antal av tre vid varje kår biträda musikdirektören med ledningen av utbildningsarbetet genom att under musikdirektören svara för viss del av utbildningen. Härigenom avses utbildningen vid musikkårerna kunna effektiviseras.

Propositionsförslaget om förbättrade befordringsförhållanden och ändringar i pensionsåldern samt personliga vikariatslöneförordnanden har tillkommit efter överläggningar med vederbörande personalorganisationer.

Förslaget om höjning av pensionsåldern för personal vid de militära musikkårerna har motiverats av att tjänstgöringsförhållandena icke torde utgöra hinder mot att härvidlag åstadkomma likställighet med musikpersonal vid statsunderstödda orkestrar. Med avseende å det i motionen II: 675 framförda yrkandet om utredning rörande valfri pensionsålder mellan 55 och 60 år för personal vid de militära musikkårerna får utskottet erinra om att militärmusikerna äro att hänföra till kategorien militära beställningshavare. För dessas vidkommande förekomma i allmänna tjänstepensionsreglementet icke alternativa pensionsåldrar. Utskottet har vid frågans prövning ansett tillräckliga skäl icke föreligga att beträffande dessa beställningshavare göra avsteg från gällande principer och från förutnämnda förhandlingsresultat. Motionen avstyrkes därför i denna del.

Motionen II: 675, i vad den icke behandlats i det föregående, avstyrkes.

Ej heller finner utskottet sig böra tillstyrka yrkandet i motionerna I: 560 och II: 674, att militärmusiker, som icke uppnått förvaltarbeställning, ändock skola kunna uppflyttas i den för denna beställning föreslagna högre lönegraden. Utskottet vill erinra om att musikförvaltarbeställningarna måste betraktas som befordringstjänster, varav följer att samtliga underofficerare icke kunna påräkna att uppnå desamma. Principen om åldersbefordran är alltså icke här tillämplig.

Såsom tidigare framhållits inrättades genom beslut av 1960 års riksdag en för försvaret gemensam musikorganisation. Detta innebar, att militärmusiken sammanfördes i en gemensam personalkår. Som huvudsakligt motiv härför framhölls, att befordringsmöjligheterna för musikunderofficerare och musikunderbefäl kunde göras jämnare och rättvisare. Genom att en gemensam personalkår sålunda inrättats ske befordringarna inom denna kår oberoende av placering vid förbanden. Beträffande yrkandet i motionerna I: 560 och II: 674 om musikförvaltarbeställningarnas tillsättande efter tjänsteställningslista vill utskottet framhålla, att så redan sker beträffande beställningar inom militärmusiken. Att med avseende å de nya förvaltarbeställningarna härvidlag tillämpa en annan princip bör icke ifrågakomma.

Med hänsyn till militärmusikyrkets särpräglade natur och till angelägenheten av att de olika musikkårerna fylla kraven på användbarhet och

ensembleklang synas skäl tala för att organisationen ges en viss elasticitet. Utskottet anser därför, att Kungl. Maj:t icke skall vara bunden till att tre musikförvaltare alltid skola finnas vid vederbörligt förband. Kungl. Maj:t bör alltså, därest så med hänsyn till lämplig stämfördelning eller andra särskilda omständigheter skulle befinnas erforderligt, ha möjlighet att överskrida eller underskrida detta antal, givetvis inom ramen för det sammanlagda antalet musikförvaltarbeställningar. Utskottet förutsätter, att vid ett dylikt flexibelt utnyttjande av det totala antalet förvaltarbeställningar tillbörlig hänsyn tages till möjligheterna att vid respektive förband genomföra sådan lärarverksamhet, som enligt vad i det föregående sagts speciellt skall ankomma på musikförvaltarna.

Enligt Kungl. Maj:ts förslag skall tillkomma en beställning för musikdirektör i Ao 24 med uppgift att svara för den samverkan, som enligt förslaget skall ske mellan de båda stockholmskårerna, och därutöver i någon utsträckning biträda militärmusikinspektören med underofficersutbildningen m. m. Utskottet har i det föregående förordat, att frågan om de båda kårernas framtida organisation bör bli föremål för förnyad prövning. Det direkta motivet för beställningens inrättande kan härigenom synas bortfalla. Av arbetsuppgifterna kvarstå emellertid bl. a. att biträda militärmusikinspektören. Utskottet räknar vidare med att den nya organisation, som blir en följd av den förordade översynen, icke kommer att vara mindre än den av departementschefen i propositionen förordade. Vid angivna förhållanden vill utskottet icke motsätta sig att den av departementschefen föreslagna beställningen för musikdirektör i Ao 24 inrättas. Det torde få ankomma på Kungl. Maj:t att bestämma, huruvida densamma bör besättas redan fr. o. m. nästa budgetår.

Kungl. Maj:ts förslag i övrigt har icke givit utskottet anledning till erinran. Utskottet tillstyrker alltså bl. a. förslaget, att personal vid militärmusiken, som är skyldig att inneha tjänstedräkt, skall kunna tillerkännas särskild ekiperingshjälp med 850 kr. Utskottet har icke något att erinra mot att utbetalning av nämnda ersättning får påbörjas redan under innevarande budgetår.

Åberopande det anförda hemställer utskottet,

att riksdagen må

a) med avslag å motionen II: 675, såvitt nu är i fråga, bifalla Kungl. Maj:ts förslag om inrättandet av beställningar för musikförvaltare;

b) i anledning av motionerna I: 560 och II: 674, såvitt nu är i fråga, besluta att musikförvaltarbeställningarnas placering vid musikkår skall ske i enlighet med vad utskottet anförte;

c) avslå motionerna I: 560 och II: 674, i vad de avse uppflyttning vid 55 års ålder i lönegrad, som gäller för förvaltarbeställning;

d) med avslag å motionen II: 675, såvitt nu är i fråga, bifalla Kungl. Maj:ts förslag beträffande musikpersonalens pensionsålder;

e) avslå motionen II: 675, i vad den avser skrivelse till Kungl. Maj:t;

f) avslå motionerna I: 561 och II: 673;

g) i anledning av motionerna I: 559 och II: 672 avslå Kungl. Maj:ts förslag om organisationen av militärmusiken i Stockholm samt i skrivelse till Kungl. Maj:t hemställa om förnyad prövning av denna fråga;

h) godkänna av departementschefen i statsrådsprotokollet över försvarsärenden för den 9 februari 1962 angivna riktlinjer i övrigt rörande utformningen av försvarets musikorganisation;

i) bemyndiga Kungl. Maj:t att vidtaga de ändringar i personalförteckningen för militärmusiken, som föranledas av vad departementschefen i statsrådsprotokollet över försvarsärenden för den 9 februari 1962 samt av utskottet angivits;

j) godkänna följande avlöningsstat för militärmusiken, att tillämpas tills vidare från och med budgetåret 1962/63:

A v l ö n i n g s s t a t

1. Avlöningar till ordinarie tjänstemän, <i>förslagsvis</i>	6 500 000
2. Arvode till pensionerad personal i arvodesbefattning, <i>förslagsvis</i>	6 000
3. Avlöningar till övrig icke-ordinarie personal, <i>förslagsvis</i>	1 700 000
4. Rörligt tillägg, <i>förslagsvis</i>	2 340 000
5. Kompensation för höjda folkpensionsavgifter, <i>förslagsvis</i>	154 000

Summa kr. 10 700 000

k) till *Militärmusiken*: *Avlöningar* för budgetåret 1962/63 å driftbudgeten under fjärde huvudtiteln anvisa ett förslagsanslag av 10 700 000 kr.;

l) till *Militärmusiken*: *Reseersättning*ar m. m. för budgetåret 1962/63 å driftbudgeten under fjärde huvudtiteln anvisa ett förslagsanslag av 475 000 kr.

Stockholm den 26 april 1962

På statsutskottets vägnar:
ERNST V. STAXÄNG

Närvarande: se under utlåtandet nr 68.